

[Aksel Larsen.]

muren, og dør er ministeren i overensstemmelse med den tale, som statsministeren holdt på Skydebanen, jeg tror, det var i søndags aften. Statsministeren sagde her — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Vi anvender store summer på at opbygge vort forsvar. Det ville være ganske uforsvarligt, hvis vi lagde disse byrder på befolkningen, men veg tilbage for den sidste anstrengelse for at sikre, at ofrene ikke bliver bragt forgæves.“

Hvor kan statsministeren vide, at det er den sidste anstrengelse? Hvor kan udenrigsministeren tale om, at det er den sidste sten på muren? Det er en måneds tid siden, at den højtærede finansminister stod på denne talerstol og oplyste, at vore militærudgifter i år kun ville blive 650 mill. kr. Jeg udtrykte dengang min tvivl om, hvorvidt han vidste noget om det, og af den tale, han nu har holdt, fremgår det, at de ville blive noget højere. Det er et halvt år siden, at statsministeren i en offentlig tale erklærede, at nu var vi ved at nå grænsen for, hvad vi økonomisk kunne bære med hensyn til oprustning og militærvæsen. Det var statsministerens opfattelse dengang.

Nu kommer statsministeren og udenrigsministeren og siger: dette er den sidste sten på muren, det er den sidste anstrengelse, og derfor skal vi bære de byrder, der er forbundet med den. Det ved de jo ikke noget om. Vent til NATO-mødet i Portugal eller til næste gang, general Eisenhower kommer til Danmark på inspektion, eller måske til NATO-mødet i København, som skal holdes, jeg tror om et års tid. Regeringen aner jo intet om, hvornår der vil komme nye ønsker, henstillinger og forslag fra Amerikas side eller fra Atlantpagtorganisationens råds side, men een ting er sikker, at kommer disse henstillinger, ønsker og forslag, vil man være rede til at handle i overensstemmelse med dem.

Det er derfor noget besynderligt, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen kan stå her og holde en tale, der konkluderer i, at nu må vi have definitivt afgjort, hvor meget vi skal give ud til militærvæsenet. Vi må have stabilitet på dette område, så vore militærudgifter bliver fastlagt og står urokket i en række år. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen ved jo, at det er en umulighed, når vi er medlem af den atlantiske alliance, og når majoriteten her i rigsdagen er villig til at bøje sig for alle de ønsker, krav, forslag, ideer, eller hvad man nu vil kalde det, der fremkommer fra amerikansk side eller efter

inspiration fra Amerikas Forenede Staters magthavere. Det er socialdemokratiet, der har påbegyndt denne atlantiske politik. Det er aldeles meningsløst at komme og sige, at nu vil man her ved denne lejlighed eller snarest muligt have fastlagt, hvor meget der skal gives ud, så vi ved det for al fremtid. Det kan ikke lade sig gøre, så længe man er villig til at rette sig efter de amerikanske ønsker eller direktiver.

Lige så vel er det noget meningsløst, når det ærede medlem hr. H. C. Hansen påny benytter lejligheden til at angribe regeringen for, at det går skidt med boligbyggeriet. Det gør det ganske vist, og det ærede medlem siger, at det er kreditstramningen, der er skyld i det. Kreditstramningen har sin del af skylden og navnlig skylden for, at det boligbyggeri, der iværksættes, er så fantastisk dyrt. Men kreditstramningen hænger jo sammen med hele Marshallpolitikken, Atlantpagtpolitikken, hele oprustningspolitikken; den er en konsekvens af denne politik. Det kan ikke nytte noget, at det ærede medlem og hans parti siger, at de ønsker oprustning, næsten ud over alle grænser, at de er villige til at give 1 100 mill. kr. ud om året til militæret foruden udgifter til civilforsvaret, udskrivningstjenesten, og hvad ved jeg, at de er villige til at ophøre med civilproduktion til fordel for militærproduktion, at de er villige til at anvende 700 000 sække cement til at bygge en eneste startbane på Skrydstrup flyveplads, men samtidig vil have lov til at opponere mod regeringen, fordi der ikke bygges flere boliger.

Den højtærede finansminister oplyser, at rapporten fra Paris mødet ikke er færdig, hvad jeg skulle have antydnet. Det har jeg ikke blot antydnet, jeg har sagt, at det står i regeringspartiernes aviser i dag. Jeg må også henstille til finansministeren, at han forsøger at indstille sin partipresse på at udtale sig i overensstemmelse med kendsgerningerne og ikke bringe rygter til torvs, som han bagefter selv må betegne som løse. Mon forholdet ikke er det, at de tre mest vise mænd i virkeligheden er færdige med rapporten, og at der ikke vil kunne forventes nogen som helst væsentlige ændringer i den, når finansministeren nu igen flyver til Paris? Jeg tror, det forholder sig således.

Formanden: Taletiden er udløbet. Det er således, at der er dobbelt taletid til forhandlingerne om to sager, men ikke dobbelt tid til forespørgeren til at svare ministrene.